

## POSTANOWIENIE

Dnia 1 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie zainicjowanej zażaleniem M.J. na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 czerwca 2023 r., sygn. akt I NSP 89/23,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 1 sierpnia 2023 r.,

**odrzuca zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Pismem, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 30 czerwca 2023 r. pełnomocnik M.J. (dalej: „skarżący”) wniósł zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z 6 czerwca 2023 r., I NSP 89/23, zaskarżając je w całości i żądając w nim uchylenia wskazanego orzeczenia oraz zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego w niniejszym postępowaniu i kosztów skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w przypadku ich poniesienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”),

w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Przedmiotowa sprawa dotyczy postępowania cywilnego, w którym wniesienie zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego jest niedopuszczalne (zob. m.in.: postanowienia Sądu Najwyższego z: 20 stycznia 2010 r., II PZ 29/09; 22 listopada 2010 r., III SO 3/10; 21 marca 2018 r., V CZ 71/17; 29 lipca 2020 r., IV CSK 132/19). Niezależnie od powyższego, w orzecznictwie przyjmuje się, że zażalenie nie przysługuje na postanowienie dotyczące przewlekłości postępowania (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 23 marca 2006 r., III SPZP 3/05; postanowienia Sądu Najwyższego z: 12 stycznia 2022 r., I NO 71/21; 1 września 2022 r., I NZ 13/22). Postępowanie prowadzone na podstawie przepisów ustawy o skardze na przewlekłość postępowania nie jest bowiem samodzielnym postępowaniem co do istoty sprawy.

Biorąc powyższe pod uwagę, na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c. w zw. z art. 398<sup>21</sup> k.p.c. w zw. z art. 373 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

K.O.

[as]